

Брама резервації

Лабі 26 січня 2001 присвячується

Ася Яковенко

Моє почуття таке велике і так перепоновило мене, що я не можу більше мовчати. Мені здається, що тут, на сторінках газети, я можу вільно вилити хвилю свого серця, виразити себе, бо я так хочу, щоб УСІ – вся галяктика до останнього скупчення водню та інертних газів, що називається зіркою, до останнього таргана, що здихає від холоду в науково-дослідному інституті (бо економіка України, на жаль, ще знаходиться у тунелі реінкарнації), а він належить до термофілів, бідолаха, – отже, я так хочу, щоб увесь Всесвіт упав: Я ЛЮБЛЮ ХІМІЮ!!!

Моє почуття більше навіть за мої лінощі, довше за соплі у сонячому хоботі та

вище за Big Ben. Я люблю хімію декілька разів кожного дня. Я люблю її вдень і вночі, а особливо вранці, вдома, в трамваї і в бібліотеці, в будень та на свята. Я люблю її органічно та неорганічно, я люблю її загальною та власну. Я люблю її взагалі. А коли мені телефонує приятель з КПІ, я навіть люблю її по телефону (о, через це почуття я колись дійду і до більшого збочення, бо вже зараз відчуваю тихе божевілья!)

Яка це невимовна насолода – дізнатися, що $K_2Cr_2O_7 + 14 \text{ конд. HCl} = 2CrCl_3 + 2KCl + 3Cl_2 + 7H_2O$, просто уявити, що там, у пробірці, відбувається реакція, що вирішує моє подальше життя, чи торкнутися пальцями стійкої колби, де вода солодко обіймає концентровану сірчану кисло-

ту, навіть, скаженіючи від власної сміливості, відчуті як від цього підвищується температура! О, яка гаряча хвиля любові здіймається в моєму серці, коли я згадую про нездачі, перездачі, незалік за минулий триместр та борги в цьому! А коли мій погляд падає на півтора зошити, які я рясно списала формулами на останній лекції, мене аж тіпає від пристасті.

Може, мої слова здадуться ко-мусь незграбними чи образять когось, але інших висловів в мене немає. Я не вимагаю нічого від кого, тільки висловлюю те, що наболіло в моїй зраненій душі. Попри те, що я так люблю хімію, я шире поважаю і предмет, і викладача, але мій розум затьмарений любов'ю.

Візуальний стиль НаУКМА – панк?

Іван Бабошин

Пані та панове! Дозвольте запросити Вас на невелику екскурсію по моїй Альма-Матер! Автентичне бароко (Старо-академічний), коробка радянського конструктивізму (4-й корпус), класицизм (корпуси 1, та 3), модерн (магістерка), соцреалізм (цитати Леніна на фронтоні першого корпусу), серп і молот на Британській Раді, символічна могила Сагайдачного серед правительствених йолок, два флагштока, призначених первісно для прапорів СРСР та Радянського Флоту, по великих святах – український синьо-жовтий на вході до території, яка це все поєднує назвою НаУКМА. Шановні екскурсанти, зверніть Вашу увагу на інтер'єри вишеназваних будівель: поки що тут панує (так історично склалося) застійний стиль 70-х та ліберально-американофільський кінець 80-х (Ідальня 4 корпусу), але вже скоро його буде витіснено новим шикарним українським

стилем “євроремонт”. Думаю, що в Мазепинський корпус якнайшвидше вмонтують пластикові вікна. Екстраполюючи, можна сказати що академічне подвір'я замість порепаного асфальту викладуть дешевою і практичною червоною тротуарною плиткою. А поки цього не сталося, мене як завзятого неформала дуже тішить теперішній візуальний стиль “Могили”.

Цю дико стьобну еkleктику – суміш барокової, радянської, нової української та американської культур – мені спало ідентифікувати зі стилем “панк”. Бо: простежується характерне для нас, панків, бажання приголомшити, поєднати із пофігістським недбалством.

Наскільки існуючий візуальний стиль Академії пасує її концептуальному стилю? Майже не пасує, бо немає людини, яка б цим займалася (а є люди, які повинні були б цим

займатися). А це дуже кепсько. Бо хоча Академії і не шкодила б певна стильова різноманітність, і можна зрозуміти обмеженість фінансових можливостей, але неприхований несмак всеакадемічного масштабу – обурює! Уявіть себе людиною, яка вперше потрапила на подвір'я першого містечка НаУКМА. У голові зринуть питання. Чому це над могилою національного героя ростуть совкові йолки, а не, скажімо, вишневі садок? Ці тайожні йолки вкупі з «Партия – ум, честь и совесть нашего народа!» та курсантськими партами безперечно ж, «нагадають безпросвіття» недавнього минулого, але ніяк не покажуть студентові чи випадковому відвідувачеві, що він – на території українського вишу європейського зразку. “Всё как было, так и осталось” – ось прочитання цього візуального ряду. ТАК ми виглядаємо ззовні. Невже ніхто не турбується про те, що написано на обличчі Академії?!

Обережно: Павутиння!

Дмитро Губенко

Колєги, вітаю: ми вплили – “всерйоз і надовго”. Інтернет входить у життя чимдалі більшого числа українців. Про це свідчить не тільки збільшення числа комерційних веб-сайтів та їхня реклама у київському метро, але й те, наскільки важко стало користувачам хатнього нету “конектитись” до своїх провайдерів.

Звичайно, можна заперечити, що у США та Західній Європі зростає розчарування у мережі, а індекс високотехнологічних компаній NASDAQ весь час падає. Та це все стосується Інтернету у всесвітньому масштабі. Повертаюся до рідної України... А немає в Інтернеті України! (Заспокоюю – лишень як домену ua). Мені, як саме українському серверу, страшенно прикро! Навіть острівна “державиця” Тувалу має свій домен tv, який, до речі, приносить їй непоганий прибуток (як ви здогадалися, купують домен телекомпанії).

А нам, українцям, доводиться користуватися доменами типу com.ua, org.ua, kiev.ua тощо (уявляю, як це незручно адміністрація вітчизняних сайтів).

До речі, мені, як редактору газети-сайту, що має домен kiev.ua, страшенно прикро, що наш україномовний ресурс змушений перебувати під вивіскою kiev.ua. Чи не задумувалися ви, друзі, про те, що в українському секторі Інтернет, що мав би, в принципі, об'єднувати Україну, зберігається оцей недоцільний поділ на “східняків” та “западців”. Йдеться навіть не про мову ресурсу (про це – далі), а про домену сайтів. Й впевнений, ви це також помічали: з одного (західного) боку – lviv.ua, а з іншого (східного) – kharkov.ua. Моя думка щодо цього така: треба негайно ввести в обіг український домен найвищого рівня – ua, а також принаймні продублювати доменні назви східноукраїнських міст (і Києва у першу чергу) українською транслітерацією. www.kolega.kyiv.ua – як на мене, виглядає просто чудово!

А ще було б зовсім непогано, якби в УкрНеті було б побільше добрих сайтів українською мовою. (Користуючись нагодою І, хотів би звернутися до інвесторів: Панове веб-інвестори, давайте будемо хоч трохи патріотичнішими! Адже розвиваючи в Україні

російськомовний сектор Інтернету, ви автоматично звужуєте україномовний, мимоволі (чи й свідомо) долучаючи себе до когорти русифікаторів. Так, дійсно, більшість українських серверів насправді надають перевагу у повсякденному спілкуванні російській мові. Але ж це не означає, що вони не знають української і не будуть відвідувати україномовні сайти! Свідчення цьому ви можете знайти на форумах та чатах сайтів українською: відвідують їх російськомовні колеги-серфери з превеликим задоволенням!)

Між іншим, сайти в українському секторі мережі можна робити принаймні двомовними. Приклади цьому вже є: це популярні Pravda.com.ua, Korrespondent.net та Proua.com (єдине, що хотів би поради адміністраторам двох останніх сайтів – зробити основною українську версію, а на російську – посилання).

А взагалі, Інтернет – це майбутнє, а майбутнє змінити неможливо, можна лише спробувати спрямувати його у найправильніше (на нашу думку) русло. Адже мені плисти цим потоком разом з усіма вами, колеги.

3 нотатника “Колєга”

Ми з Вами поговоримо у формі монологу із вашими, як то кажуть, прямими вклученнями * Нещодавно УТ-1, з понеділка місяця... * Давайте відійдемо й абстрагуємося * Товариш Цезар Г.Ю. пав жертвою пламенної любові * У нього в організмі пробудилися патріотизм і відвага * ...цим пояснюється зростання фундаменталістських рухів, участь в яких беруть освічені люди, а не дикі араби * Ми з вас ножицями цін відкачаємо ваші ресурси * Головне, щоб у ваших молодих душах поселився вірус євроінтеграції * Навіть в первісно-общинні часи, коли над черою вішали гасло «Хай живе рабовласницький лад!» – навіть тоді існувала політична культура * Шлюхи о моєй смерті явно преувеличені